

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 05 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Statkiewicz

Protokolant: Marta Brodała

po rozpoznaniu sprawy

B. R.syna S.i K.z domu Z.

urodzonego (...) we W.

oskarżonego o to, że

1. W dniu 20 września 2013 r. we W.przy ul. (...)dokonał włamania do pomieszczenia piwnicznego nr (...), poprzez przełamanie kabłąka kłódki, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci roweru M., błotnika lewego przedniego do (...)(...), kompletu wahaczy do (...), dwóch sztuk kolumn marki MC Person do (...)(...), sprężyn sportowych do (...)(...), maszyny do szycia, wózka do przewożenia skrzynek, projektora na slajdy, przedłużacza 25 metrów, saperkę z futerałem, odtwarzacza CD, lampy halogenowej, statywu, kabli miedzianych dwużyłowych, rur metalowych, nóg metalowych do stolików tj. mienia o łącznej wartości 6995 zł na szkodę A. W., przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa, gdyż był już uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Wrocław Fabryczna II Wydział Karny z dnia 11.09.2008 r. o sygn. II K 426/06 za czyn z art. 286 § 1 k.k. i inne na krę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 15.11.2005 do 30.07.2007 r. i od 01.03.2011 r. do 23.05.2012 r.

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k.

2. W dniu 20 września 2013 r. we W.przy ul. (...)dokonał włamania do pomieszczenia piwnicznego nr (...), poprzez wyrwanie zawiasów, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia silnik motocyklowy junak, szlifierką do metalu, urządzenie elektryczne do cięcia glazury, aluminiową drabinę rozkładaną, baterię sanitarną, szlifierką oscylacyjną, przetwornicę świateł ksenonowych, karnisza, tj. mienia o łącznej wartości 1600 zł na szkodę G. A.przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstw, opisanych w punkcie I a/o gdyż był już uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Wrocław Fabryczna II Wydział Karny z dnia 11.09.2008 r. o sygn. II K 426/06 za czyn z art. 286 § 1 k.k. i inne na krę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 15.11.2005 do 30.07.2007 r. i od 01.03.2011 r. do 23.05.2012 r.

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k.

* * *

I. uznaje oskarżonego **B. R.** za winnego popełnienia czynów, opisanych w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku przyjmując, iż sprawca działał w ciągu przestępstw tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniach od 01.10.2013r. do 02.10.2013r.;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

II K 1092/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania jurysdykcyjnego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia:

W dniu 20 września 2013 r. B. R. zszedł do piwnicy mieszczącej się w budynku, w którym mieszka tj. przy ul. (...) we W.. Znalazł tam metalową rurkę, którą złamał kłódkę na drzwiach jednego z boksów piwnicznych. Do drugiego boksu dostał się po zdjęciu drzwi z zawiasów. Wyjaśnił, że z jednego pomieszczenia zabrał silnik, czarny rzutnik i różne części, których nie jest w stanie dokładnie określić. Z drugiego pomieszczenia natomiast zabrał przyrządy elektryczne. Część ze skradzionych przedmiotów sprzedał przypadkowo spotkanym osobom, pozostałe ukrył. Pieniądze przeznaczył na żywność, ponieważ nie pracuje i nie ma innego źródła utrzymania oprócz niewielkiej pomocy finansowej brata.

D.: wyjaśnienia oskarżonego k.31, 72

A. W. jest użytkownikiem boks piwnicznego o numerze (...) w budynku mieszkalnym przy ulicy (...) we W.. 20 września 2013 roku, opuszczając to pomieszczenie, zamknął je na kłódkę. Gdy udał się tam ponownie w dniu 30 września 2013 r., kłódka była złamana. W piwnicy brakowało następujących przedmiotów: roweru M., błotnika lewego przedniego, sprzężyn sportowych oraz kompletu wahaczy do samochodu marki A. (...), dwóch kolumn marki MC Person, maszyny do szycia, wózka do przewożenia skrzynek, projektora do wyświetlania slajdów, przedłużacza, saperki z futerałem, odtwarzacza CD, lampy halogenowej, statywu, kabli miedzianych dwużyłowych, rur metalowych, nóg metalowych od stolika. Łączna wartość przedmiotów wynosi 6995 zł.

dowód: zeznania świadka A. W. k. 2-3, 17-18, 72

G. A., użytkownik pomieszczenia piwnicznego w budynku mieszkalnym przy ul. (...) we W., w dniu 20 września 2013 zauważył, że drzwi do pomieszczenia zostały zdjęte z zawiasów. W boksie brakowało następujących przedmiotów: silnika motocyklowego Junak, szlifierki do metalu, urządzenia elektrycznego do cięcia glazury, aluminiowej drabiny rozkładanej, baterii sanitarnej, szlifierki oscylacyjnej, przetwornicy świateł ksenon oraz karnisza. Łączna wartość przedmiotów wynosi 1600 zł.

dowód: zeznania świadka G. A. k. 20-22, 72

Maszyna do szycia, wózek do przewożenia skrzynek, przedłużacz, nogi od stolika, projektor, futerał od saperki, przetwornica świateł ksenon oraz silnik zostały odnalezione w boksie piwnicznym o numerze (...), którego użytkownikiem był B. R..

dowód: zeznania świadka A. W. k. 2-3, 17-18, 72

protokół przeszukania k. 13-16

Oskarżony B. R. jest bezdzietnym kawalerem. Posiada wykształcenie podstawowe. Nie pracuje. Pozostaje na utrzymaniu brata.

dowód: dane osobopoznawcze k. 30-31

B. R. był wcześniej karany sędownie. Prawomocnym wyrokiem Sądu rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 11 września 2008 r., sygnatura akt II K 426/06, został skazany na karę łączną trzech lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz stu stawek dziennych grzywny za czyn z art. 286 § 1 k. k. w zw. z art. 294 § 1 k. k. w zw. z art. 12 k.k. oraz za czyn z art. 286 § 1 k. k. w zw. z art. 12 k. k. oraz trzy czyny z art. 286 § 1 k.k.

Oskarżony zaczął odbywać orzeczoną karę 1 marca 2011 r., jednak postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 23 maja 2012 r., sygnatura akt V Kow 1510/12, został warunkowo zwolniony z odbywania reszty kary na dwuletni okres próby. Na poczet orzeczonej kary zaliczono również oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w dniach od 15 listopada 2005 r. do 30 marca 2007 r. Karę grzywny natomiast zamieniono na karę pozbawienia wolności i wykonano w okresie od 23 maja 2012 r. do 12 lipca 2012 r.

dowód: karta karna k. 35-36

wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 11 września 2008 r., sygnatura akt II K 426/06

informacja z systemu NOE-SAD k. 69-70

Przesłuchany w charakterze podejrzanego B. R. przyznał się do zarzucanych mu czynów. Dodatkowo wyjaśnił, że 20 września 2013 r. zszedł do piwnicy mieszczącej się w budynku, w którym mieszka. Znalazł tam metalową rurkę, którą złamał kłódkę na drzwiach jednego z boksów piwnicznych. Do drugiego boksu dostał się po zdjęciu drzwi z zawiasów. Wyjaśnił, że z jednego pomieszczenia zabrał silnik, czarny rzutnik i różne części, których nie jest w stanie dokładnie określić. Z drugiego pomieszczenia natomiast zabrał przyrządy elektryczne. Podejrzanzy twierdził, że nie pamięta dokładnie wszystkich przedmiotów. Część z nich sprzedał przypadkowo spotkanym osobom, pozostałe ukrył. Pieniądże przeznaczył na żywność, ponieważ nie pracuje i nie ma innego źródła utrzymania oprócz niewielkiej pomocy finansowej brata. Podejrzanzy wyjaśnił ponadto, że w trakcie czynu znajdował się pod wpływem alkoholu.

W trakcie przesłuchania w toku przewodu sądowego oskarżony ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i domówił składania wyjaśnień.

Oceniając zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego. Przyznał się on do zarzucanych mu czynów a następnie wyjaśnił, w jaki sposób dostał się do pomieszczeń piwnicznych. W obu przypadkach jego relacja zgodna jest z zeznaniami świadków, którzy opisali rodzaj uszkodzeń zauważonych w zabezpieczeniach. Oskarżony przyznał również, że z obu pomieszczeń zabrał różnego rodzaju przedmioty, które następnie sprzedał lub ukrył. W świetle zeznań pokrzywdzonych, którzy rozpoznali swoje mienie wśród rzeczy odnalezionych w piwnicy oskarżonego, należy jego wyjaśnienia uznać za zgodne z prawdą.

Za wiarygodne uznać należy również zeznania pokrzywdzonych, A. W. oraz G. A.. Złożyli oni zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa i wskazali, jakich przedmiotów brakowało w użytkowanych przez nich pomieszczeniach. Rozpoznali je następnie wśród rzeczy odnalezionych w boksie należącym do oskarżonego. Sąd nie znajduje żadnych okoliczności, które pozwalałyby na podważenie ich zeznań, szczególnie w sytuacji, gdy oskarżony przyznał się do zarzucanych mu czynów.

Nie ma również powodów do kwestionowania wiarygodności zgromadzonych w trakcie postępowania dokumentów. Protokoły oględzin oraz przeszukania zostały sporządzone przez osoby powołane do tego. Ich cechy formalne nie budzą wątpliwości a oskarżony nie kwestionował czynności, z których zostały sporządzone. Za w pełni wiarygodne Sąd uznał również dokumenty w postaci karty karnej oskarżonego, odpisu wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 11 września 2008 roku, sygnatura akt II K 426/06 oraz informację pochodzącą z systemu NEO-SAD.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

B. R. stanął pod zarzutem tego, że w dniu 20 września 2013 r. we W. przy ul. (...) dokonał włamań do dwóch pomieszczeń piwnicznych, a następnie zabrał z nich w celu przywłaszczenia różnego rodzaju przedmioty. Swoim czynem spowodował szkodę w wysokości 6995 zł w mieniu A. W. oraz szkodę w wysokości 1600 zł w mieniu G. A.. Przy czy oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa, gdyż był uprzednio skazany wyrokiem Sądu rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 11 września 2008 r., sygnatura akt II K 426/06, na karę trzech lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 15 listopada 2005 r. do 30 lipca 2007 r. oraz od 1 marca 2011 r. do 23 maja 2012 r.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia żadnych wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego. Swoim zachowaniem wyczerpał on wszystkie znamiona czynu stypizowanego w art. 279 § 1 k.k.

Zgodnie z jego brzmieniem karze podlega ten, kto kradnie z włamaniem. Przy czym włamanie należy rozumieć jako przełamanie zabezpieczeń chroniących przedmiot czynności wykonawczej przed kradzieżą. W przedmiotowej sprawie do takiego przełamania niewątpliwie doszło. Włamując się do pierwszego z pomieszczeń, sprawca złamał wiszącą na drzwiach kłódkę. W drugim przypadku zdjął drzwi z zawiasów, czym niewątpliwie wypełnił ustawową przesłankę włamania. Nie ma bowiem znaczenia, czy zabezpieczenie przedmiotu przez kradzieżą jest efektywne i jakich środków należy użyć, by je sforsować. Istotny jest sam fakt zastosowania zabezpieczenia i jego usunięcie przez sprawcę (por. na przykład wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 1972 r., VI KZP 74/71, OSNKW 1972, nr 5, poz. 78).

Oskarżony zabrał ze wskazanych pomieszczeń w celu przywłaszczenia cudze rzeczy ruchome, czym wyczerpał z kolei znamiona kradzieży.

Sąd zakwalifikował czyny, których dopuścił się sprawca w zw. z art. 91 § 1 k.k., który stanowi, że sąd orzeka jedną karę, jeżeli sprawca popełnia w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich. Karę orzeka się wówczas na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje. Oskarżony obu czynów dopuścił się tego samego dnia, każdorazowo działał w podobny sposób w celu przywłaszczenia przedmiotów, wypełniając ten sam ustawowy zespół znamion.

Dodatkowo oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w art. 64 § 1 k. k. B. R. był bowiem wcześniej skazany za przestępstwa z art. 286 § 1 k. k., które niewątpliwie kierując się wytycznymi zawartymi w art. 115 § 3 k. k., należy uznać za podobne do przestępstwa włamania stypizowanego w art. 279 § 1 k. k., są one bowiem skierowane przeciwko temu samemu dobru chronionemu prawem. Z orzeczonej wówczas kary oskarżony odbył więcej niż sześć miesięcy pozbawienia wolności a nowego umyślnego i podobnego przestępstwa dopuścił się w ciągu niespełna półtora roku od momentu, kiedy został warunkowo zwolniony z dalszego odbywania kary.

Sąd, wymierzając oskarżonemu karę, kierował się dyrektywami zawartymi w art. 53 k. k. Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu, który w przedmiotowej sprawie trzeba ocenić jako wysoki. Sprawca dokonał włamań w budynku, w którym sam mieszkał na szkodę swoich sąsiadów. Działał przy tym w zamiarze bezpośrednim w celu przywłaszczenia przedmiotów znajdujących się w pomieszczeniach piwnicznych.

Sąd miał na względzie również cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara powinna osiągnąć w stosunku do skazanego i doszedł do przekonania, że jedynie kara bezwzględnego pozbawienia wolności w tym wypadku będzie karą sprawiedliwą, adekwatną i spełniającą wskazane wyżej funkcje. Za jej zastosowaniem przemawia w szczególności dotychczasowy sposób życia sprawcy. Oskarżony został już ukarany za podobne czyny i nowego przestępstwa dopuścił się w warunkach recydywy w dodatku w okresie próby po warunkowym zwolnieniu z odbycia reszty kary zasądzonej uprzednio. Nie pozwala to niestety na przypuszczenie, że oskarżony zmieni swój dotychczasowy sposób życia. Dlatego też Sąd nie widzi podstaw do skorzystania z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary. Jednym z warunków jest bowiem pozytywna prognoza kryminologiczna, o której w tym przypadku z pewnością nie można mówić. Żadna inna kara w opinii Sądu nie gwarantuje, że jej cele wobec sprawcy zostaną osiągnięte. Ze wskazanych wyżej powodów Sąd skazał oskarżonego na podstawie art. 279 § 1 k. k. na karę roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 63 § 1 k. k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w dniach od 1 października 2013 roku do 2 października 2013 roku.

Mając na względzie sytuację materialną oskarżonego Sąd na podstawie art. 624 k. p. k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, obciążając nimi Skarb Państwa.